

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v Mostě rozhodl v hlavním líčení konaném dne 18.2.2011 v senátě složeném z předsedy senátu JUDr. Benno Eichlera a přísedících Jaroslavy Maštalířové a Zdeňky Humpolcové, **t a k t o :**

Obžalovaný

██████████,

nar. ██████████, bytem trvale ██████████, t.č. ve vazbě ve věznici v ██████████,

j e v i n e n , ž e

1) v blíže nezjištěné době od 2.8.2010 do 8.8.2010 v ██████████, ve společně užívaném bytě, po předchozích dlouhodobých hádkách fyzicky napadl svoji manželku, poškozenou ██████████ tak, že ji uchopil pod krkem, začal škrtit a současně ji vyzvedl do výše, až na chvíli pozbyla vědomí a poté jí vsunul pohlavní úd do vagíny a souložil s ní, aniž by ji přivodil zranění, pro které by vyhledala lékařské ošetření,

t e d y jiného násilím donutil k pohlavnímu styku a spáchal takový čin souloží,

2) v blíže nezjištěné době od 2.8.2010 do 8.8.2010, následující den po jednání uvedeném pod bodem 1), ██████████, ve společně užívaném bytě, přiložil své manželce, poškozené ██████████, ke krku zlamovací nůž na koberce, který měl vysunutě ostří v délce cca 2 cm a vyhrožoval jí slovy: „Když tě nemůžu mít já, tak nikdo!“,

3) v době od 13.00 hod. dne 10.8.2010 do 18.45 hod. dne 15.9.2010 v [REDACTED], ve společném bydlíšti, vyhrožoval své manželce, poškozené [REDACTED], vyražením zubů, a když odešla věšet prádlo na balkón, řekl jí, že si má dávat pozor, nebo ji naučí létat a dále tím, že pokud se kvůli ní dostane do výkonu trestu odnětí svobody v souvislosti jednáním uvedeným pod bodem 1), nechá ji zabít a vzbudil tak u poškozené důvodnou obavu o její život,

t e d y jinému vyhrožoval usmrcením a těžkou újmou na zdraví takovým způsobem, že to může vzbudit důvodnou obavu a spáchal takový čin se zbraní,

4) dne 12.9.2010 v době okolo 22.00 hod. v [REDACTED] před domem [REDACTED], když jeho manželka, poškozená [REDACTED] venčila psa, přistoupil k ní a po slovní rozepři ji vyzval, aby mu vrátila mobilní telefon, který jí před půl rokem dal do užívání, a když to odmítla, povalil ji na zem, přimáčkl ji rukama a telefon jí z kapsy vyndal, poté ji pustil, načež poškozená utekla k bydlíšti své kamarádky v [REDACTED], a když ji nenalezla doma, snažila se vrátit domů, obviněný na ní čekal, zatarasil jí svým tělem cestu, aby nemohla nikam jít, tlačil ji tělem na vstupní dveře u vchodu, uchopil ji za ruku, tuto ji zkroutil, nedbal jejích výzev, aby ji nechal být a pustil jí, přičemž v této době kolem nich projížděla hlídka Policie ČR, a tak ji obviněný přitiskl k zemi a vahou těla ji zatížil, zacpával jí rukou ústa, aby nemohla volat o pomoc a pustil ji teprve tehdy, když hlídka Policie ČR kolem projela, a když obviněná nastoupila do výtahu, zablokoval výtah mezi 2. a 3. patrem s tím, že když ho bude poslouchat, tak ji pustí a asi po 15 minutách výtah odblokoval a nechal ji dojet k bytu,

t e d y jiného násilím nutil, aby něco trpěl,

5) dne 23.9.2010 v době okolo 10.00 hod. v [REDACTED], na ulici [REDACTED], poblíž [REDACTED], osobně kontaktoval svou manželku, [REDACTED], pod záminkou předání nájemní smlouvy od jejich bytu, přičemž vnikl do jejího osobního automobilu tov.zn.Škoda Forman a požadoval na ní, aby „stáhla“ trestní oznámení, které na něho podala, jinak že spáchá sebevraždu, a když se poškozené podařilo obviněného přimět k opuštění vozidla, zablokoval ji svým osobním automobilem tov.zn. VW Passat RZ [REDACTED] její osobní vozidlo a znemožňoval jí z místa odejet, a když poté poškozená zavolala na Policii ČR a kolem projíždělo vozidlo Městské policie [REDACTED], tak obviněný z místa činu ujel, přičemž tohoto jednání se dopustil přesto, že byl dne 15.9.2010 podle § 44 zák.č. 273/2008 Sb., o Policii České republiky, vykázán na 10 dnů ze společného obydlí v [REDACTED] a rovněž mu bylo uloženo zdržet se styku a navazování kontaktu s poškozenou,

t e d y dopustil se závažného jednání, aby zmařil vykázání provedené podle jiného právního předpisu, kterým se ukládá povinnost dočasně opustit společné obydlí a jeho bezprostředního okolí a zdržet se vstupu do něj nebo povinnost zdržet se styku s navrhovatelem a navazování kontaktu s ním,

č í m ž s p á c h a l

zvláště závažný zločin znásilnění podle § 185 odst.1, odst.2 písm.a) tr.zákoníku,

ad 2) a 3)

přečin nebezpečného vyhrožování podle § 353 odst.1, odst.2 písm.c) tr.zákoníku,

ad 4)

přečin vydírání podle § 175 odst.1 tr.zákoníku,

ad 5)

přečin maření výkonu úředního rozhodnutí a vykázání podle § 337 odst.2 tr.zákoníku,

a o d s u z u j e s e

Podle § 185 odst. 2 tr. zákoníku za použití § 43 odst. 1 tr. zákoníku k úhrnnému trestu odnětí svobody v trvání **d v a c e t i š e s t i /26/** měsíců.

Podle § 56 odst. 2 písm. b) tr. zákoníku se pro výkon tohoto trestu zařazuje do věznice s **d o z o r e m**.

O d ů v o d n ě n í

Po provedeném dokazování v hlavním líčení zjistil soud skutkový stav tak, jak je uvedeno v petitu tohoto rozsudku.

Obžalovaný [REDAKCE] v hlavním líčení využil svého zákonného práva a ve věci nevyprávěl, soud proto podle § 207 odst. 2 tr. řádu přečetl jeho výpověď z přípravného řízení, ze které zjistil, že popřel spáchání skutku 1), 2) a 3), ke skutku 4) uvedl, že se s poškozenou dohadoval o mobilní telefon, chtěl, aby mu jej vrátila, nepovalil jí však, nebránil jí v návratu domů, ani jí nezablokoval ve výtahu, u skutku 5) vypověděl, že mu volala dcera z telefonu poškozené a řekla mu, že jedou k babičce, on se rozhodl za nimi přijet. Potkal se na silnici s poškozenou, která jela v protisměru. On na ní zablikal, ona zastavila, on vystoupil a šel k autu poškozené k pravým zadním dveřím, kde seděl jeho syn. Poškozená zamkla automobil centrálním zámekem a mluvila s ním přes střešní okno. Jeho syn poté otevřel zadní dveře a on si k němu sedl a začali se spolu bavit. Poté mezi obžalovaný a poškozenou vznikla znovu hádka a odešel do svého vozidla, objel vozidlo poškozené a zastavil na její úrovni, kdy stáhl okénko a ptal se jí, proč neustále vyvolává konflikty. Ona mu sdělila, že zavolal telefonem policii, on poté odjel. Popírá, že by poškozené znemožňoval odjezd, popírá i to, že na schůzku měl přivést nájemní smlouvu.

Poškozená [REDAKCE] v hlavním líčení vypověděla, že manželství s obžalovaným nebylo spokojené, obžalovaný po ztrátě zaměstnání začal hrát automaty a zadlužoval se. V červnu 2010 mu poškozená oznámila, že se s ním chce rozvést. On toto nechtěl připustit a začaly tak hádky, pronásledoval ji, chodil za ní do práce, choval se vůči ní násilně, plival po ní, ubližoval jí, kopal jí do nohou apod. Napadal jí i před dětmi. Co se týče

skutku 1) byla sama doma, děti byly na dovolené, s obžalovaným ještě bydlela ve společné domácnosti, začali se mezi sebou hádat, on do ní začal v chodbě strkat, ona stála před ním, takže se otočila k němu, on do ní pořád strkal, toto se jí nelíbilo, takže se na něj vrhla a chtěla jej udeřit pěstí, on uhnul, takže se netrefila, obžalovaný jí pak chytil pravou rukou pod krkem, přizvedl ji, v tu chvíli se nemohla nadechnout a upadla do bezvědomí. Probrala se v ložnici v posteli, nahá od pasu dolů, obžalovaný ležel vedle, neměl kalhoty, měl jen na trupu tričko. Poškozená ležela na pravém boku, obžalovaný byl za ní, v její pochvě byl jeho penis a obžalovaný provedl asi 3-4 frikční pohyby. Penis byl zasunut ve vagíně již v tu dobu, kdy poškozená přišla k vědomí. V bezvědomí musela být jen krátce, protože jí stále ještě bolely ruce, za které jí držel. Poté, co vše zjistila, poškozená začala brečet, obžalovaný pak z poškozené slezl, sedl si vedle postele na zem, dal si hlavu do dlaní a říkal: „Co jsem to udělal?“. Řekl jí, že jestli chce, že ho může jít udat, poškozená mu řekla ať odejde z bytu, což on učinil, ale večer se zase vrátil. Měla bolesti rukou a na krku měla modřinu, bolelo jí i pod čelistí. Připustila, že je na vytváření modřin citlivější a že se jí tvoří i při velmi malém tlaku. Žádost o rozvod podala v srpnu 2010, trestní oznámení asi 3 týdny po znásilnění, k chtěla jen aby odešel obžalovaný z bytu, aby odešel z jejího života, ona se snažila, aby se rozešli jako normální lidé. Obžalovaný to stále nechtěl pochopit a odejít nechtěl. Ke skutkům 2) a 3) poškozená vypověděla, že byla sama doma, vylezla z koupelny a šla do ložnice, kde seděla na posteli, obžalovaný za ní přišel a říkal jí, že jí miluje, že s nimi chce být a pořád opakoval, že je poškozená povinna mu dát novou šanci, ona mu odpověděla, že s ním už nechce být. Obžalovaný vstal a z šicího stroje vzal ulamovací nůž, přiložil si jej k zápěstí a říkal, že se podřeže. Po chvíli řekl, že si sobě ubližovat nebude, že to bolí a nůž přiložil ke krku poškozené a řekl jí, aby ho brala na vědomí, že pokud jí nebude mít on, nebude jí mít nikdo. Poškozená měla strach, klepala se. Poté nůž zasunul a odešel. Později, když byly na balkónu pro prádlo, tak se obžalovaný podíval z balkónu a řekl jí „Co když tě naučím létat?“, toto pochopila tak, že jí chce vyhodit z balkónů dolů, také jí vyhrožoval, že jí vyrazí zuby, když mu bude skákat do řeči, také jí říkal, aby si dávala pozor na to, co jí, říkal jí, že jí nechá zabít, pokud ho dostane do kriminálu – toto slyšely i děti, říkal to před nimi. Poškozená měla v důsledku těchto výhrůžek obavu o svůj život, několikrát do ní také najížděl automobilem. Na policii nešla věc hlásit proto, že to vypadalo, že vše pochopil a že odejde, ale pak se vše zase obrátilo. O svých problémech se svěřila své kamarádce [REDAKCE], ta jí poradila, aby šla konečně na policii, kde jí domluvila schůzku [REDAKCE] s panem [REDAKCE]. Poškozená tam zašla a celá věc se rozjela. Ke skutku 4) poškozená vypověděla, že byla venčit psa a u cesty na ní manžel čekal, předtím krátce odešel z bytu. Chtěl po ní, aby mu vrátila mobilní telefon, který jí kdysi dal. Mobilní telefon měla v kapse od tepláků. On jí začal jít po té kapse, poškozená mu říkala, že mu ho dá, jen si chtěla vyndat svou SIM kartu, to se nepovedlo, sedla si na bobek, on jí kolenem přimáčkl k zemi a vyrval jí telefon z kapsy a telefon jí vzal. Ona z něj měla strach a utekla ke kamarádce, ta však nebyla doma, takže se poškozená vypravila do svého domova, on tam na ní čekal a chtěl si promluvit, ona toto nechtěla, blížilo se policejní auto, on jí přimáčkl k zemi, když automobil odjel, tak jí pustil a ona utíkala domů, nastoupila do výtahu, mezi 3. a 4. patrem se výtah zasekl, což způsobil obžalovaný a nechal jí tam stát asi 10-15 minut. Po této události už se poškozená vypravila na policii a ta rozhodl o vykázaní obžalovaného. Toto vše nesly děti velmi těžce. Ke skutku 5) poškozená vypověděla, že její dcera den předem telefonovala s obžalovaným a tomu poškozená po ní vzkázala, že potřebuje kupní smlouvu. Od dcery se také dozvěděl, že pojedou k babičce. Na druhý den jel naproti nim automobilem a ukazoval jí papír. Ona tedy zastavila i on, obžalovaný přišel k jejímu autu a chtěl, aby otevřela, že si chce promluvit. Toto poškozená odmítla, nakonec mu dveře otevřel syn, obžalovaný skočil do auta, ona ho z něj vykazovala. Děti brečely, nakonec obžalovaný vystoupil z automobilu, ale skočil před něj a blokoval odjezd. Poškozená zavolala policii, obžalovaný tam pořád stál. Když

přijížděla městská policie, obžalovaný utekl, u [REDAKCE] ej poškozená viděla jak utíká a je pronásledován policií. Zákaz styku porušil již před tím, protože byl před domem, ve kterém bydleli, ale ona to tolerovala, neboť chtěl vidět děti a sejít se s nimi. Po dobu, co byl obžalovaný ve vazbě, za ním byla poškozená na návštěvě, neboť se s ním chtěla domluvit na prodeji bytu a žádat ho, aby se odstěhoval.

Podle § 102 odst. 2 tr. řádu přečetl soud výpověď nezletilého [REDAKCE], syna obžalovaného, ze které soud zjistil, že se jeho rodiče hádali, v srpnu 2010 začal obžalovaný odnášet z bytu věci a potom je zase vracel zpátky. Už dříve se rodiče hádali kvůli penězům, ale v poslední době svědek nechápal, proč se hádají. Poškozená řekla obžalovanému, že se rozvedou, s čímž obžalovaný souhlasil, ale pak začal poškozenou prosit, ať neodchází. Svědek slyšel, jak obžalovaný poškozené říká, že jí nechá zabít, jestli ho dostane do kriminálu, toto jí říkával častěji. Také viděl, že obžalovaný šel velmi blízko k poškozené a strčil do ní až upadla, toto také provedl několikrát. Jednou jí bouchnul kufrem, také jí vzal mobilní telefon. Několikrát také vyrazil dveře do bytu, jednou bouchl do poškozené, až se uhodila hlavou o futro dveří. Odnesl z bytu také věci, televizi už nevrátil. V době, kdy obžalovaný nesměl domů, měl to nařízené od policii, volala [REDAKCE] obžalovanému. Jeli s poškozenou, naproti nim jel obžalovaný a začal do nich najíždět, takže poškozená musela zastavit. Obžalovaný jim zablokoval silnici, utvořila se tam kolona.. Dveře od automobilu odjistil svědek, obžalovaný si sedl dozadu k němu a mluvil na poškozenou Obžalovaný chtěl po poškozené, aby řekla, že není pravda to, co na něho oznámila. Poškozená zavolala telefonem policii a obžalovaný utekl, když uslyšel sirénu. Obžalovaný také vyhrožoval, že se oběsí, svědek viděl i smyčku na háčku u nich v bytě v chodbě. V několika případech si všiml, že poškozená má modřiny na ruku, jednou měla velkou modřinu na pravém boku a na pravé noze.

Svědčyně [REDAKCE] v hlavním líčení vypověděla, obžalovaného i poškozenou zná, s poškozenou se vídá častěji, o problémech mezi nimi se dozvěděla před prázdninami 2010 od poškozené, která jí řekla, že se chce rozvést a že s tím obžalovaný nesouhlasí. Chtěla to vyřešit v klidu o prázdninách, až děti nebudou doma. Později se od ní dozvěděla, že poškozenou měl obžalovaný znásilnit, ale že se domluvili, že ona to nikde hlásit nebude, pokud obžalovaný odejde ze společné domácnosti. Což se i stalo, ale za několik dní byl obžalovaný zase zpátky. Žádné větší detaily ohledně znásilnění se nedozvěděla, někdy v srpnu se dozvěděla, že jí obžalovaný týrá, nebyl to fyzický nátlak, ale že po ní plival nebo jí ze zadu kopl do nohy apod. K tomuto mělo docházet často, ale vše ví jen zprostředkovaně od poškozené, avšak poškozená působila věrohodně. Svědkyně si nevzpomíná, že by jí poškozená říkala, že by jí obžalovaný přiložil ke krku nůž, ale říkala jí, že má strach chodit s obžalovaným na balkon, protože vycítila, že by jí mohl z balkonu shodit, měl jí říct, že by se mohla naučit létat nevzpomíná si, že by jí poškozená říkala, že jí obžalovaný vyhrožoval vyražením zubů nebo že jí nechá zabít. Na manželské soužití si poškozená stěžovala dlouho před tím, obžalovaný se nechoval pěkně k dětem, byl stále pryč, obžalovaný se nesnažil přinášet do rodiny peníze. Poškozená se jí ještě svěřila, že na ní obžalovaný najížděl autem, když kolem ní procházel, tak jí zabodl prst do krku, což jí několikrát položilo.

Svědčyně [REDAKCE] v hlavním líčení vypověděla, že poškozenou zná asi 2 roky, obžalovaného jen letmo, setkávaly se u paní [REDAKCE]. Od poškozené se dozvěděla o znásilnění, podrobnosti nesdělovala, jen říkala, že jí měl obžalovaný znásilnit, také se dozvěděla, že jí měl obžalovaný vytáhnout z auta a vzít jí klíčky, nevzpomíná si, že by poškozená mluvila o tom, že jí obžalovaný přiložil nůž ke krku a vyhrožovat jí. Poškozená o těchto věcech mluvila několikrát, bylo na ní vidět, že je nesvá, že se bojí, že má strach, že jí to

trápí a že se bojí i o děti. Poškozená měla v úmyslu se s obžalovaným rozvést. Svědkyně zprostředkovala setkání mezi panem [REDAKCE] a poškozenou.

Svědék [REDAKCE] v hlavním líčení vypověděl, že obžalovaného osobně nezná, zná poškozenou, která v době, kdy měl službu, přišla podat na PČR trestní oznámení. Ještě před tím jeho známá paní [REDAKCE] mu volala, že nějaká její známá má problém v rodině a jestli by tato známá mohla přijít za ním. On s tím souhlasil a pak přišla poškozená, která byla psychicky rozložená, plakala a začala mu vyprávět, co se u ní doma děje. On poté zavolal vyšetřovatele, který si to převzal a poškozenou vyslechl. Dozvěděl se jen obecně, že šlo o nějaké znásilnění a něco o mobilním telefonu.

Svědék [REDAKCE], strážník Městské policie [REDAKCE], v hlavním líčení ke skutku 5) vypověděl, že od služby přijali hlášení, že poškozená stojí u kruhového objezdu v [REDAKCE], že má ve vozidle děti a že jí tam ohrožuje a najíždí na ní obžalovaný, který má k ní zakázaný přístup a že nemá ani řidičské oprávnění. Když dorazili na místo, stál tam automobil poškozené normálně v jízdním pruhu, vedle něj vozidlo obžalovaného, které stálo na dělicí čáře, když řidič spatřil hlídku, začal ujíždět pryč. Hlídka MP se vydala za ním se sirénou i s blikacími světly, na toto vozidlo nereagovalo, asi po 500 metrech vozidlo odbočilo, zastavilo a řidič utíkal směrem do [REDAKCE]. Strážník [REDAKCE] se vydal za řidičem a zadržel ho, jednalo se o obžalovaného. Nechoval se nijak agresivně. Poté na místo přijela státní policie.

Ze znaleckého posudku z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie a sexuologie, který byl podle § 211 odst. 5 tr. řádu za souhlasu obžalovaného a státního zástupce čten, soud zjistil, že obžalovaný netrpí ani netrpěl duševní poruchou nebo chorobou, netrpí ani žádnou sexuální deviací, je schopen chápat smysl trestního řízení, jeho schopnosti rozpoznávací a ovládací jsou zcela zachovalé, pobyt obžalovaného na svobodě není pro společnost nebezpečný, znalec nedoporučuje žádné ochranné opatření.

Z výslechu znalce z oboru zdravotnictví, odvětví klinická psychologie a sexuologie PhDr. Slavomila Hubálka soud zjistil, že poškozená je intelektově průměrná s IQ 109, její intelektové schopnosti jsou vyvinuty rovnoměrně a nejsou nijak vážně narušené, je psychicky normální, netrpí duševní chorobou v pravém slova smyslu, netrpí postižením centrální nervové soustavy, aktuálně trpí rozsáhlou neurotickou symptomatickou reakcí na stres, posttraumatickou stresovou poruchou a syndromem týrané osoby. Je však plně schopna správně vnímat, pamatovat si a vnímané události správně reprodukovat a je schopna podat obecně věrohodnou výpověď, obecně nemá sklon k patologické lhavosti, konfabulacím či záměrnému účelovému blokování či zkreslování skutečností, nebyly nalezeny ani motivy pro křivé nařčení, poškozená byla je jednáním obžalovaného traumatizována, události zanechaly negativní následky na psychice poškozené, po nějakém čase však odezní.

Soud provedl důkaz i protokolem o ohledání místa činu s fotodokumentací a jinými listinnými důkazy, zejména pak vykázání podle § 44 zák. č. 273/2008 Sb. ze dne 15.9.2010, kterým byl vykázán na 10 dnů ze společného bydliště a jímž mu byl zapovězen i styk a navazování kontaktu s poškozenou.

Po provedeném dokazování, když soud hodnotil provedené důkazy jednotlivě, v souhrnu i v jejich vzájemných souvislostech, nevznikla soudu nejmenší pochybnost o tom, že se skutky staly tak, jak je uvedeno v obžalobě a že je spáchal obžalovaný.

Obžalovaný doznal spáchání skutku 5), kdy ačkoli věděl o zákazu kontaktovat poškozenou, jenž mu byl uložen v souvislosti s vykázáním ze dne 15.9.2010, tento zákaz nerespektoval, jeho doznání koresponduje zcela s výpovědí poškozené, nezl. sv. [REDAKCE] a strážníka Městské policie [REDAKCE], kteří potvrdili, že obžalovaný zastavil automobil řízený poškozenou, vlezl si dovnitř a chtěl mluvit s poškozenou, po jejím zavolání na policii a příjezdu hlídky MP na místo, obžalovaný ujel se svým vozidlem, které později opustil a byl zadržen příslušníkem hlídky MP. Co se týče skutků 1) – 4), zde jejich spáchání popřel, je však zcela usvědčován výpovědí poškozené, o jejíž věrohodnosti – i s ohledem na znalecký posudek z oboru zdravotnictví, odvětví klinická psychologie a sexuologie – nemá nejmenší pochybnosti a soud zcela odkazuje na její výpověď uvedenou shora, kdy i její chování před soudem přesvědčilo soud o pravdivosti jejího tvrzení. Její výpověď je i částečně podporována výpovědí nezletilého [REDAKCE] ohledně výhrůzek na adresu poškozené, a rovněž tak nepřímo i výpověďmi svědkyň [REDAKCE], rovněž i svědka [REDAKCE], kterým se poškozená svěřila se svými problémy, byť tito svědci nebyli přímými svědky jednání obžalovaného a dozvěděli si vše pouze obecně a zprostředkovaně. Těmito výpověďmi bylo prokázáno, že svým jednáním se dopustil jednání pro společnost nebezpečného, a to jak násilí, za pomoci kterého obžalovaný donutil poškozenou k pohlavnímu styku a spáchal takový čin souloží, tak i vyhrožování usmrcením a těžkou újmou na zdraví takovým způsobem, že to vzbudilo důvodnou obavu, přičemž takový čin byl spáchán se zbraní, že jiného násilím nutil, aby něco trpěl a že zmařil vykázání, kterým mu byla uložena povinnost zdržen se styku s poškozenou a navazování kontaktu s ním, a tedy svým jednáním naplnil jak po stránce subjektivní, tak i objektivní zákonné znaky ad 1) zvláště závažný zločin znásilnění podle §185 odst.1, odst.2 písm.a) tr.zákoníku, ad 2) a 3) přečin nebezpečného vyhrožování podle § 353 odst.1, odst.2 písm.c) tr.zákoníku, ad 4) přečin vydírání podle § 175 odst.1 tr.zákoníku, a ad 5) přečin maření výkonu úředního rozhodnutí a vykázání podle § 337 odst.2 tr.zákoníku.

Při úvaze o trestu dospěl soud k následujícím závěrům: z hlediska povahy a závažnosti jednání obžalovaného s ohledem na význam dotčeného chráněného zájmu, z hlediska způsobu provedení činu a jeho následku včetně okolností, za nichž byl spáchán, jednání obžalovaného žádným způsobem nevybočuje z obvyklého typového rámce předpokládaného zákonem pro tento druh trestného jednání. Přitěžujících ani polehčujících okolností na straně obžalovaného soud nenalezl. Obžalovaný byl v minulosti jednou trestán, avšak vzhledem k fikci zahlázení se na něj hledí jakoby trestán nebyl. Jelikož jedním jednáním spáchal několik trestných činů, bude se jednat o ukládání úhrnného trestu. Soud měl na paměti délku období, ve kterém byla trestná činnost obžalovaným páchána, dále i tu skutečnost, že jeho jednání gradovalo, hrublo a stávalo či čím dále nebezpečnějším, obžalovaný se trestné činnosti dopouštěl vůči ženě, tedy vůči osobě, která již svou fyzickou konstitucí je slabší než on sám, obžalovaný svého jednání nezanechal ani v důsledku přítomnosti svých nezletilých dětí, které tuto situaci nesly těžce. Řešení vzniklé situace měl v rukou zcela obžalovaný, který však byl hluchý k návrhům poškozené, a namísto zdravého rozumu u něj zvítězil narcistní majetnický egoismus. Jako přiměřený se tedy jeví soudu uložení trestu odnětí svobody, a to pochopitelně nepodmíněného, neboť v tomto případě je nutno využít represivní složku trestu, aby si obžalovaný uvědomil závadnost svého jednání a pro příště se takového jednání vyvaroval. Soud tedy uložil obžalovanému trest odnětí svobody v trvání 26 měsíců, tj. v rámci zákonné trestní sazby u vůdčího trestného činu dva roky až deset let mírně nad samou spodní hranicí a pro jeho výkon jej zařadil do věznice s dozorem, kam dle zákona náleží.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání do osmi dnů ode dne jeho doručení

ke Krajskému soudu v Ústí nad Labem prostřednictvím Okresního soudu v Mostě.

Rozsudek může napadnout odvoláním obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká, zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabránění věci, poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škodu, pro nesprávnost výroku o náhradě škody, státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoli výroku.

Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého jeho výroku může jej napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí.

Odvolání musí být ve lhůtě nebo další lhůtě stanovené předsedou senátu soudu prvního stupně odůvodněno tak, aby bylo patrné, v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo.

Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda je podává, byť i zčásti, ve prospěch nebo v neprospěch obviněného.

Odvolání lze opřít o nové skutečnosti a důkazy.

Odvolací soud odmítne odvolání, které nespĺňuje náležitosti obsahu odvolání.

Právo odvolání nepřísluší osobám, jež se ho výslovně vzdaly.

Skončilo-li řízení proti uprchlému pravomocným odsuzujícím rozsudkem a poté pominuly důvody, pro které se řízení proti uprchlému vedlo, na návrh odsouzeného podaný do osmi dnů od doručení rozsudku soudu prvního stupně takový rozsudek zruší a v rozsahu stanoveném v odstavci 1 se hlavní líčení provede znovu. (§ 306a odst. 2 tr. řádu)

V Mostě dne 18.2.2011

JUDr. Benno Eichler, v.r.
předseda senátu

Za správnost vyhotovení:
D. Kastnerová